Nadal: 30 de Desembre

Text de l'Evangeli (*Lc* 2,36-40): En aquell temps, hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada, i havia viscut amb el seu home set anys des de la seva virginitat. I ella, vídua fins als vuitanta-quatre anys, no s'apartava del temple, servint nit i dia amb dejunis i pregàries. I ella, acudint-hi en aquella mateixa hora, lloava Déu i parlava d'ell a tots els qui esperaven la redempció de Jerusalem.

I quan compliren totes les coses segons la Llei del Senyor, retornaren a la Galilea, a la seva ciutat de Natzaret. I el nen creixia i s'enfortia, ple de saviesa, i la gràcia de Déu era sobre ell».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Lloava Déu i parlava d'ell a tots»

Mn. Joaquim FLURIACH i Domínguez
(St. Esteve de P., Barcelona, Espanya)

Avui, Josep i Maria acaben de celebrar el ritu de la presentació del primogènit, Jesús, al Temple de Jerusalem. Maria i Josep no se n'estan de complir fil per randa tot el que la Llei prescriu, perquè complir allò que Déu vol és signe de fidelitat, d'amor a Déu.

Des que el seu fill —i Fill de Déu— ha nascut, Josep i Maria experimenten meravella rere meravella: els pastors, els mags d'Orient, àngels... No només esdeveniments extraordinaris exteriors, sinó també interiors, en el cor de les persones que tenen algun contacte amb aquest Infant.

Avui apareix Anna, una senyora gran, viuda, que en un moment determinat va prendre la decisió de dedicar tota la seva vida al Senyor, amb dejunis i pregària. No ens equivoquem si diem que aquesta dona era una de les "verges prudents" de la paràbola del Senyor (cf. Mt 25,1-13): sempre vetllant fidelment en tot allò que li sembla que és la voluntat de Déu. I és clar: quan arriba el moment, el Senyor la troba a punt. Tot el temps que ha dedicat al Senyor, aquell Nen li ho recompensa amb escreix. —Pregunteu-li, pregunteu-li a Anna si ha valgut la pena tanta pregària i tant dejuni, tanta generositat!

Diu el text que «lloava Déu i parlava d'ell a tots els qui esperaven la redempció de Jerusalem» (Lc 2,38). L'alegria es torna en decidit apostolat: n'és el motiu i l'arrel. El Senyor és immensament generós amb els

qui són generosos amb Ell.

Jesús, Déu Encarnat, viu la vida de família a Natzaret, com totes les famílies: créixer, treballar, aprendre, pregar, jugar... “Santa quotidianeïtat”, beneïda rutina on creixen i s'enforteixen quasi sense adonar-se’n les ànimes dels homes de Déu. Que en són d'importants les petites coses de cada dia!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Desperta’t: Déu s’ha fet home per tu. Desperta, tu que dorms, ressuscita d’entre els morts, i el Crist t’il·luminarà. Per tu precisament, Déu s’ha fet home» (Sant Agustí)

- «Anna és “profetessa”, dona sàvia i pietosa. La seva llarga viduïtat, dedicada al culte en el Temple i la seva participació en l’espera del rescat d’Israel conclouen en la trobada amb el Nen Jesús» (Benet XVI)

- «Amb Simeó i Anna, tota l’expectació d’Israel surt a l’Encontre del seu Salvador. Jesús és reconegut com el Messies tan esperat» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 529)